ZERO GEOGRAPHIC

FEBRUARY 2013

ISSUE 10

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟ **ZERO ARTISTIC MOVEMENT**

Εκδότης
Z.A.M

Συντακτική Ομάδα
Έκτορας
Κινέζος
Λυκάνθρωπος
ΠΞ
A3roflot
Σκηνοθέτης
Saltibag

Επιμέλεια Ύλης

Λυκάνθρωπος
Κινέζος
ΠΞ
Τάου

Creative Art Director

A3roflot

Επιμέλεια Εξώφυλλου

A3roflot

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το **Zero Artistic Movement (Z. A. M.)**, είναι ένα αυτόνομο καλλιτεχνικό (και όχι μόνο) κίνημα. ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΤΟΥ ΖΑΜ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΝΤΑΝΤΑΪΣΤΩΝ, ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΟΙ, Ο ΡΕΤΡΟΦΟΥΤΟΥΡΙΣΜΟΣ, Ο ΕΞΠΡΕΣΙΟΝΙΣΜΟΣ, ΤΟ D.I.Y., Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ TOY-ART. Το Z.A.M. είναι ένας ζωντανός οργανισμός ο οποίος συνεχώς εξελίσσεται. Είναι μια αντικαπιταλιστική/ αντικρατική/ διεθνιστική κίνηση με σκοπό τη συνεισφορά στην ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος.

Το **ZERO GEOGRAPHIC** είναι ένα περιοδικό γεωγραφίας που ακολουθεί την παράδοση της επαναστατικής γεωγραφίας: υπάρχει μια γραμμή που συνδέει το έργο των αναρχικών γεωγράφων Κροπότκιν και Ρεκλύ με τη ψυχογεωγραφία των Καταστασιακών, τις θεωρίες εξάρτησης, τον Harvey και τέλος με τη σημερινή μηδενιστική γεωγραφία της εποχής του ολοκληρωτικού καπιταλισμού.

Το τεύχος αυτό μας βρίσκει εν μέσω της επίθεσης της κρατικής εξουσίας στους χώρους των καταλήψεων που γίνεται βάση σχεδίου από ιδεολόγους (άκρο;)δεξιούς με τη στήριξη των πασόκων και των ψευτοαριστεριστών της συγκυβέρνησης. Τον καιρό της φτώχειας , της ανεργίας, της μιζέριας , της εξαθλίωσης και της ανόδου του ρατσισμού-φασισμού στην Ελλάδα, οι εκκενώσεις των κατειλημμένων χώρων έρχονται να αποστειρώσουν την κοινωνία, όπως στον απολυμαντή του W. Burroughs. Ο κόσμος όμως περιμένει την αλλαγή και εμείς πιστεύουμε στην αλλαγή που οραματίζεται το «κίνημα» των αυτόνομων αντιεξουσιαστικών-αναρχικών καταλήψεων. Αφιερώνεται το τεύχος σε αυτούς τους χώρους αντίστασης (τρύπες στο χάρτη της αστικής γεωγραφίας-ζούγκλας). Επίσης αφιερώνεται σε κάποιες απώλειες για τις οποίες θα μιλήσουμε όμως πιο αναλυτικά παρακάτω.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ZERO GEOGRAPHIC -Z.A.M.

ΤΡΟΜΟΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

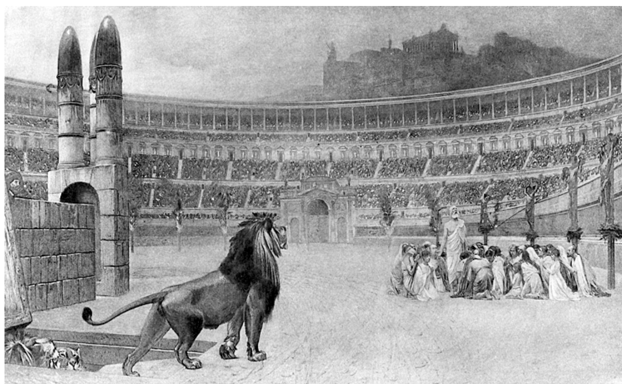

Τι είναι ο τρόμος; **Είναι η ακραία μορφή φόβου**. Ο φόβος είναι ένα συναίσθημα που προκαλείται από μια απειλή. Είναι μία φυσιολογική λειτουργία του οργανισμού που κάνει τα ζώα είτε να κινηθούν γρήγορα μακριά από τον τόπο της απειλής ή , αναλόγως με την περίπτωση, τα προετοιμάζει για να μείνουν και να αντιμετωπίσουν–πολεμήσουν τον κίνδυνο. Έτσι ο φόβος είναι η ικανότητα να αναγνωρίζουμε τον κίνδυνο και να προσπαθούμε να τον αντιμετωπίσουμε ή απλά να την κοπανήσουμε. Σκοπός του είναι η επιβίωση. Σε ακραίες περιπτώσεις του φόβου, όταν μιλάμε δηλαδή για τρόμο, ο άνθρωπος παραλύει. Καμία αντίδραση δεν είναι δυνατή.

Η εξουσία έχει χρησιμοποιήσει πολλές φορές τον τρόμο για να επιβληθεί. Η ιστορία είναι γεμάτη από τέτοια παραδείγματα. Άλλωστε τι σημαίνει κράτος στα αρχαιοελληνικά; Στην ελληνική μυθολογία το Κράτος ήταν η προσωποποίηση της ωμής εξουσίας κάθε μορφής. Το Κράτος, η Βία, ο Ζήλος και η Νίκη αναφέρονται από τον Ησίοδο στη Θεογονία του ως αδέλφια.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ. Ο ΤΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η αλήθεια είναι ότι δεν είναι εύκολο να διαχωρίσεις την ιστορία του ανθρώπου από τον τρόμο . Αναλογιστείτε τον τρόμο του πρωτόγονου απέναντι σε μία γιγάντια αρκούδα. Ή απέναντι σε έναν άλλο άνθρωπο που τον έχει νικήσει και είναι έτοιμος να τον σκοτώσει . Αλλά από την αρχαιότητα που ο πολιτισμός αρχίζει να κάνει τα πρώτα του βήματα, ο τρόμος γίνεται πιο εκλεπτυσμένος. Γίνεται όργανο επιβολής στα χέρια του ιερατείου και των βασιλιάδων. **Ο μύθος του Μινώταυρου και οι θυσιαζόμενοι Αθηναίοι συμβολίζουν την αξία της χρήσης του τρόμου με σκοπό την επιβολή απέναντι σε εσωτερικούς και εξωτερικούς εχθρούς.** Επίσης οι σταυρώσεις των επαναστατών σε δημόσια θέα δεν είχαν άλλο σκοπό, παρά να ενσταλάξουν τον τρόμο στους υπηκόους. Τα φρικώδη θεάματα στο Κολοσσαίο της Ρώμης έκαναν ακριβώς το ίδιο. Οι θυσίες των Μάγια προκαλούσαν σοκ και δέος στους πιστούς. Οι παπάδες , οι ιερείς , οι βασιλιάδες είχαν πάντα το δικαίωμα να σταυρώσουν, να βασανίσουν, να θυσιάσουν τον εχθρό ή και έναν πιστό υπήκοο (για να καλλιεργείται ακόμα περισσότερο ο τρόμος ανάμεσα στους πιστούς, ώστε κανείς να μη σκεφτεί να επαναστατήσει). Ο Θεός, ένας

θεός του τρόμου και της εξουσίας παντού επέβαλλε την τιμωρία και την ταπείνωση. Έτσι προόδεψε η ανθρωπότητα…

Ακόμα και ο χριστιανισμός, που παρουσιάζεται σαν την θρησκεία της αγάπης , τι άλλο είναι πλέον από μία θρησκεία του τρόμου; Αφού οι χριστιανοί πατέρες (εκείνοι που τα είχαν πιο καλά με τους Ρωμαίους δηλαδή), νίκησαν τις χριστιανικές γνωστικές σέκτες που καλούσαν σε επανάσταση ενάντια στον τότε σάπιο κόσμο, η εκκλησία τελικά έγινε ο στυλοβάτης του συστήματος. Το αποτέλεσμα ήταν να αλλοιωθεί βεβαίως, το αρχικό επαναστατικό μήνυμα του **πρωτοχριστιανισμού**, που ήταν ουσιαστικά ένα ριζοσπαστικό μείγμα ιδεών των νεοπλατωνιστών, των Εσσαίων, των γνωστικιστών κλπ. και όχι αυτό το μονολιθικό και απόλυτο δόγμα που ονομάζεται σήμερα χριστιανισμός.

Θυσία των Μάγια

Πώς καλλιεργούσε τον τρόμο η εκκλησία; Μα βέβαια με την κόλαση όπου όλοι οι «κακοί» θα βασανίζονταν αιώνια. Αλλά ο τρόμος δεν ήταν ζήτημα εσωτερίκευσης του πιστού μόνο. Η εκκλησία τον εφάρμοσε σε όλους τους εχθρούς της. Με σταυροφορίες στην Ανατολή (όπου στην κατάληψη της Ιερουσαλήμ οι νικητές σταυροφόροι έφαγαν κάποιους από τους χαμένους!), αλλά και στην Ευρώπη ενάντια στους καθαρούς (μεσαιωνικούς γνωστικιστές με κομμουνιστικές τάσεις) της Γαλλίας και αργότερα ενάντια στα κινήματα των αναβαπτιστών και λοιπών χιλιαστών. Τα ίδια έκαναν όλες οι κυρίαρχες θρησκείες στους επαναστάτες, στους αιρετικούς, στους διαφορετικούς και στους φτωχούς. Βέβαια δεν καταφεύγει πάντα η εξουσία στον τρόμο. Χρησιμοποιεί και άλλες μεθόδους όπως είναι ο φόβος ή οι υποσχέσεις. Όπως ήδη αναφέραμε ο τρόμος προκαλεί παράλυση. Γι’ αυτό και χρησιμοποιείται από τους εξουσιαστές που έτσι επιβάλλονται στους σοκαρισμένους και άβουλους υπηκόους τους. Ο τρόμος όμως μπορεί να έχει και άλλες συνέπεις. Γιατί είναι επίσης γνωστό ότι "*Το πληγωμένο θηρίο είναι το πιο επικίνδυνο*". Με άλλα λόγια η συνταγή του τρόμου και δεν έχει πάντα επιτυχία και μπορεί να οδηγήσει σε αντίθετες από τις προσδοκούμενες συνέπειες. Αν ο τρόμος ήταν η μόνη πολιτική άσκησης, τότε πιθανώς αργά ή γρήγορα ο λαός θα επαναστατούσε. Επίσης με τον τρόμο δεν μπορείς να έχεις παραγωγικούς υπηκόους. Έτσι συμπεραίνει κανείς ότι είναι καλύτερο για τους εξουσιαστές να έχουν «χαρούμενους» υπηκόους παρά τρομαγμένους και άβουλους. Στον τρόμο καταφεύγει η εξουσία συνήθως όταν βλέπει ότι αμφισβητείται και κάθε άλλο μέσο επιβολής δεν αποδίδει . Όπως και να έχει , είναι κατανοητό ότι η επιβολή του τρόμου είναι ένα βασικό πολιτικό εργαλείο.

Η Θυσία του Αβραάμ

ΤΡΟΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

‘Όταν η δύναμη των θρησκειών ξεθώριασε, κυρίως μετά το Διαφωτισμό και τη Γαλλική Επανάσταση (όσο αφορά βεβαίως τη Δύση, γιατί σε μεγάλο κομμάτι της υφηλίου ισχύει ακόμα το τρίπτυχο τρόμος-θρησκεία-εξουσία), οι πολιτικοί έπρεπε να ασκήσουν την εξουσία με αποκλειστικά πολιτικά και κοινωνικά μέσα. Γενικά η δυτική κοινωνία, κυρίως μεταπολεμικά, επέλεξε την «ήπια» μέθοδο επιβολής (τουλάχιστον ως προς το εσωτερικό, γιατί στην εξωτερική πολιτική τα πράγματα είναι αλλιώς) και δεν κατέφυγε στον ασφυκτικό έλεγχο των ολοκληρωτικών καθεστώτων που πόνταραν πολύ στον τρόμο των υπηκόων τους (δεν είναι τυχαίο που ο ολοκληρωτισμός-φασισμός, σταλινισμός και ναζισμός κυρίως- έγινε συνώνυμο του τρόμου σε τέτοιο βαθμό που η μία έννοια να φέρνει κατευθείαν στο μυαλό την άλλη). **Πάραυτα σε περιόδους που το κεφάλαιο επιτίθεται στην εργατική τάξη και ο καπιταλισμός περνά σε μία ολοκληρωτική φάση (ολοκληρωτικός νεοφιλελευθερισμός ή ολοκληρωτικός καπιταλισμός), οι μέθοδοι των δυτικών κρατών αλλάζουν και ομοιάζουν (χωρίς να ταυτίζονται) με αυτές των φασιστικών καθεστώτων.**

Όπως και να έχει, οι δυτικές «δημοκρατίες» έχουν επενδύσει πολλά στον ψυχολογικό παράγοντα και στην προπαγάνδα (ψυχολογικός πόλεμος). Σε περιόδους κρίσης αυτός ο ψυχολογικός πόλεμος γίνεται πιο έντονος και ασκείται κυρίως μέσω των ΜΜΕ και των πολιτικών δυνάμεων. Ένα παράδειγμα είναι η Ελλάδα. Η κυβέρνηση εφάρμοσε τεχνικές που προήγαν τον τρόμο σε μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού. Μαζί λοιπόν με τις βίαιες περικοπές μισθών, τις απολύσεις, τα χαράτσια κλπ εφάρμοσε κυριολεκτικά μία **καταστροφολογική** προπαγάνδα για την αναγκαιότητα αυτών των μέτρων. Ο πανικός που δημιουργήθηκε μαζί με τη βίαιη κλοπή της περιουσίας του λαού, είχαν σαν αποτέλεσμα να οδηγηθεί πολύς κόσμος στην αυτοκτονία, ενώ παρουσιάστηκε και ραγδαία άνοδος της εγκληματικότητας. Ταυτόχρονα επιχειρήθηκε αποπροσανατολισμός του κόσμου από τα προβλήματά του και προσπάθεια να στραφεί η οργή απέναντι στους μετανάστες. Τα ρατσιστικά κρούσματα εκτοξεύτηκαν στα ύψη , ενσταλάζοντας τον τρόμο στις καρδιές των αλλοδαπών. Βέβαια μόνο με τέτοια τρομώδη μέσα μπορούσαν να περάσουν τόσο απεχθή νεοφιλελεύθερα μέτρα. Η μέθοδος αυτή εφαρμόζεται και αλλού, όπου ο νεοφιλελευθερισμός επιβάλλει ολοκληρωτικές μορφές καπιταλισμού.

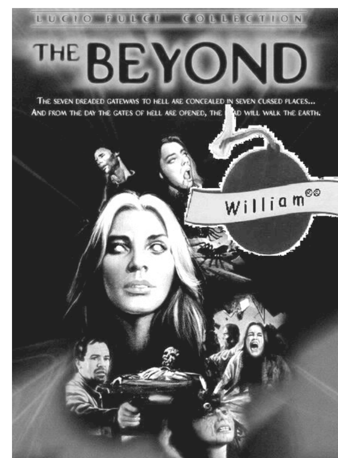
Ο φόβος της επανάστασης ταυτόχρονα οδηγεί το κράτος να επιβάλλει την αστυνομοκρατία. Βλέπουμε εδώ ότι ένα δυτικό νεοφιλελεύθερο κράτος μιμείται φασιστικές μεθόδους (ανάγκη για απόλυτο εσωτερικό έλεγχο) χωρίς όμως να ταυτίζεται με το φασισμό απόλυτα, αφού άλλα στοιχεία το διαχωρίζουν. Έτσι δεν έχουμε στρατοκρατορία , έχουμε φαινομενική ελευθερία του τύπου κλπ **. Οι δόσεις τρόμου που χρησιμοποίει το κάθε κράτος στη διαμόρφωση της πολιτικής του, καθορίζονται από τις εκάστοτε συνθήκες. Άλλωστε, όπως προείπαμε, κανένα καθεστώς δεν μπορεί να ποντάρει αποκλειστικά στον τρόμο.** Ειδικά αν έχει σκοπό

να μείνει και να μην ανατραπεί, πέφτοντας θύμα της ίδιας του της ακρότητας. Τα παραδείγματα δεν είναι και λίγα. Αναφέρω χαρακτηριστικά τη Γαλλική Επανάσταση αλλά και τη Ρωσική του 1917, όπου οι επαναστάτες ανταπέδωσαν τον τρόμο στην εξουσία. Βλέπε πχ . το κράτος τρόμου που επέβαλαν οι Ιακωβίνοι, όπου χιλιάδες αριστοκράτες εκτελέστηκαν και από «κυνηγοί» έγιναν τα θηράματα. Βέβαια λαμβάνοντας υπ΄όψη ότι και στους ολοκληρωτισμούς υπάρχουν διαβαθμίσεις, είναι πιθανό σε μελλοντικό χρόνο ο ολοκληρωτικός νεοφιλελευθερισμός να περάσει σε πιο ακραίους τρόπους δράσης, εάν αυτό είναι απαραίτητο για την επιβίωσή του, φθάνοντας στο επίπεδο των φασιστικών και των ναζιστικών καθεστώτων.

Τέλος, στον πόλεμο παράδειγμα τρόμου είναι τα τυφλά χτυπήματα ενάντια στους αμάχους. Σκοπός είναι να σπάσει το ηθικό του «εχθρικού» λαού. Επίσης τρόμος είναι και η ολοκληρωτική καταστροφή ενός εχθρού, ώστε να παραδειγματιστούν άλλοι εχθροί. Για παράδειγμα το 1944 ο Χίτλερ διέταξε τον ολοκληρωτικό αφανισμό της Βαρσοβίας και την εκτέλεση όλων των κατοίκων της μετά τη νίκη των ναζί στην εξέγερση της Βαρσοβίας. Τελικά δεν πέθαναν όλοι (πάντως διακόσιες χιλιάδες κάτοικοι υπολογίζεται ότι έχασαν τη ζωή τους), αλλά μπουλντόζες γκρέμισαν ολοσχερώς την πόλη ώστε να παραδειγματιστούν όσοι ήθελαν να εξεγερθούν στην , υπό ναζιστική κατοχή, Ευρώπη. Οι σύμμαχοι δεν πήγαν πίσω. Βομβάρδισαν μια πόλη Γερμανών αμάχων και προσφύγων, τη μαρτυρική Δρέσδη, χωρίς να υπάρχει στρατηγικός σκοπός. Οι νεκροί ήταν δεκάδες χιλιάδες. Πρόσφατα η υφήλιος είδε το video με το λυντσάρισμα του Καντάφι. Εύκολα κάποιος καταλαβαίνει το σκοπό που επιτελεί αυτό το φρικαλέο μήνυμα σε όλους τους αποδέκτες –παγκόσμιους πολίτες.

Η βομβαρδισμένη Δρέσδη

ΤΡΟΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

Από τα αρχαία χρόνια η τέχνη περιέχει στοιχεία τρόμου. Κλασσικά παραδείγματα είναι η Ιλιάδα και η Οδύσσεια. Ιστορίες τρόμου κυριαρχούν στις λαϊκές κουλτούρες διαχρονικά. Ακόμα και τα παραμύθια περιέχουν στοιχεία εκφοβισμού των παιδιών (δεν είναι τυχαίο ότι στις μέρες μας και όσο αφορά την τέχνη του φανταστικού υπάρχει σαν διακριτή υποκατηγορία το παραμύθι τρόμου).

Η λογοτεχνία του τρόμου εμφανίζεται ουσιαστικά με τους ρομαντικούς, τον Πόε και τη Σέλλευ. Θα γιγαντωθεί με τα χρόνια. Έργα αθάνατα που χαρακτηρίζουν μία εποχή. Στον κινηματογράφο τα πράγματα δεν είναι διαφορετικά. Τα θρίλερ και το σινεμά φρίκης θα υπάρξουν ξεχωριστά είδη κινηματογράφου και

ορισμένες από τις ταινίες τρόμου θα σημειώσουν τεράστια εισπρακτική επιτυχία, αλλά και θα αποτελέσουν πολιτισμικά φαινόμενα (Δράκουλας, Φρανκενστάιν κλπ).

Πριν χρόνια είχα διαβάσει μία αρνητική άποψη για τον Χιτσκοκικό κινηματογράφο. Εκείνη η κριτική λοιπόν έθαβε τον Χίτσκοκ, κάτι που τότε μου έκανε εντύπωση και το βρήκα υπερβολικό. Ήξερα βέβαια ότι ο Χίτσκοκ ήταν ένας άχρωμος άνθρωπος, συντηρητικός, ο οποίος, πριν γίνει διάσημος, γύριζε στη διάρκεια του 2ου παγκοσμίου πολέμου προπαγανδιστικές ταινίες για τη Μεγάλη Βρετανία. Ο **Dario Argento** (μετρ των ταινιών **splatter** και του ιταλικού **giallo**) άλλωστε τον είχε αποκαλέσει συντηρητικό άνθρωπο.

Με τα χρόνια δε θα μπορούσα παρά να δώσω και κάποιο δίκιο σε εκείνη την αρνητική κριτική. Βασικό της επιχείρημα ήταν η υπόθεση ότι τα θρίλερ αποπροσανατολίζουν τον κόσμο από τα πραγματικά του προβλήματα και τον στρέφουν στο φόβο απέναντι στον συνάνθρωπό του. Και σίγουρα αυτό το επιχείρημα έχει βάση. Σημαντικά θέματα όπως είναι το ταξικό δε θίγονται καθόλου στα περισσότερα θρίλερ, αλλά αντίθετα εδραιώνεται ο φόβος για τον συνάνθρωπό μας ή για το υπερφυσικό. Έχετε ποτέ αναρωτηθεί γιατί στη Σοβιετική Ένωση που καλλιεργούνταν, έστω υποκριτικά, το κολεκτιβιστικό πνεύμα, αυτός ο κινηματογράφος δεν είχε προώθηση; Θα μπορούσε να έχει μέλλον μόνο σε κοινωνίες που ο επίσημος κανόνας είναι ο ένας να ανταγωνίζεται τον άλλο.

Εδώ που τα λέμε δεν είναι λίγα τα παραδείγματα που ο κινηματόγραφος έκανε άθελά (?) του συντηρητική πολιτική. **Ο «Εξορκιστής» έστειλε πολλούς στην εκκλησία αφού τους έκανε να πιστέψουν στο διάβολο. Ο «Σχιζοφρενής δολοφόνος με το πριόνι»** στιγμάτισε σαν διαβολικούς (κόντρα στις επιστημονικές απόψεις) τους ψυχοπαθείς και έκανε τους σχιζοφρενείς συνώνυμο των δολοφόνων στα μάτια της κοινής γνώμης. Τόσα θριλεράκια της πλάκας άλλωστε που γυρίζονται, τι άλλο σκοπό μπορούν να έχουν από το να κάνουν τον μέσο άνθρωπο να κάτσει σπίτι του; Φοβισμένος και άβουλος καθώς το κακό παραμονεύει. Τα θρίλερ σε κάνουν να νιώθεις ανασφαλής και ότι ο συνάνθρωπός σου είναι πιθανώς εγκληματίας. Έτσι αυξάνεται η ανάγκη για αστυνόμευση.

H.P Lovecraft

Σε προηγούμενό μας άρθρο είχαμε θίξει το ζήτημα της χρησιμοποίησης της δυστοπίας από την εξουσία για πολιτικά οφέλη . Το ίδιο πιστεύω ότι γίνεται και στην περίπτωση του κινηματογράφου, αλλά και της λογοτεχνίας του τρόμου. Βέβαια υπάρχουν και οι εξαιρέσεις , όπου σκηνοθέτες και συγγραφείς ασχολήθηκαν μέσα από τον τρόμο με σοβαρά θέματα κριτικής και αμφισβήτησης της εξουσίας (όπως ο **Ρομέρο** με την κινηματογραφική του σειρά για Ζόμπι που αποτελεί μία κριτική στην καταναλωτική κοινωνία). Ούτε βέβαια μπορούμε να αμφισβητήσουμε τα τρομερά υπαρξιακά ζητήματα που αναδεικνύονται μέσα

από τη μυθολογία του τρόμου. Η αγωνία του **Λάβκραφτ** για τον εξώκοσμο τρόμο είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα, όπως και τα splatter του **Φούλτσι** για τις μετα – αποκαλυπτικές αναζητήσεις τους.

Αυτό όμως που οφείλουμε να επισημάνουμε είναι ότι ο τρόμος σαν τέχνη σίγουρα μπορεί να χρησιμεύσει ως μηχανισμός προπαγάνδας της εξουσίας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ο τρόμος και η εξουσία είναι έννοιες αλληλένδετες. Ίσως το ένα φαινόμενο χρειάζεται το άλλο για να επιβιώσει. Ίσως και ο πολιτισμός βασίζεται πάνω σε θεμέλια τρόμου. Απλά είναι καλύτερο για την εξουσία, αυτό το γεγονός να μη γίνεται πλήρως κατανοητό από τους υπηκόους.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΞΗΡΟΥΧΑΚΗΣ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ Β.Α. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΧΡΥΣΟΥ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΨΕΥΤΟ-ΟΙΚΟΛΟΓΩΝ

Εν καιρώ οικονομικής «ευμάρειας» στην Ελλάδα, όπως και στον υπόλοιπο κόσμο, η ευαισθησία για το περιβάλλον ξεχείλιζε. Περιβαλλοντικές οργανώσεις, ανακύκλωση, αναδασώσεις, εξαγγελίες για πράσινη ανάπτυξη κλπ. Καλά όλα αυτά, αλλά τι γίνεται σήμερα εν μέσω οικονομικής-καπιταλιστικής κρίσης;

Ο αγώνας των κατοίκων της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής ενάντια στην εγκατάσταση μονάδων επεξεργασίας χρυσού (στις Σκουριές) αποτελεί κατά τη γνώμη μου το σημαντικότερο παράδειγμα που αναδεικνύει την υποκρισία των ψευτο-οικολόγων.

Το κράτος βαφτίζει ως Πράσινη Ανάπτυξη, επενδύσεις που κάθε άλλο παρά φιλικές προς το περιβάλλον μπορεί να χαρακτηριστούν. Ο ΓΑΠ ακολουθώντας το παράδειγμα του Ομπάμα φόρεσε το φερετζέ της οικολογίας βαπτίζοντάς τον ως Πράσινη Ανάπτυξη, η οποία αποτέλεσε ένα από τα βασικότερα προεκλογικά τρικ. Η συγκυβέρνηση, σήμερα, αντιμετωπίζει τις διαμαρτυρίες των κατοίκων στη Β.Α. Χαλκιδική με άγρια καταστολή και δίνει ασυλία στην ιδιωτική ασφάλεια (σεκιουριτάδες) της εταιρείας Ελληνικός Χρυσός ΑΕ (θυγατρική της πολυεθνικής Eldorado Gold).

Που είναι ο ΣΚΑΪ να μας πει τη γνώμη του για αυτό; Προτιμάει μάλλον να αναλώνεται σε δράσεις αναδάσωσης (αμφιβόλου αποτελεσματικότητας), σε συνεργασίες με την εκκλησία που αποδεικνύονται απάτη και να διαφημίζει οικολογικά προϊόντα καθαρισμού. Τα υπόλοιπα κανάλια; Απλά σιωπούν ή προβαίνουν σε ακόμα πιο απαράδεκτες αναφορές υποστήριξης των επιχειρηματικών συμφερόντων στην περιοχή αυτή.

Αναρωτιέμαι, επίσης, που να βρίσκονται οι περιβαλλοντικές ΜΚΟ… Greenpeace, WWF; Μάλλον είναι τόσο απασχολημένοι με την caretta, τις φώκιες, τα φωτοβολταϊκά και τα αιολικά, αλλά και στην αναζήτηση συνδρομών (δεν τους φτάνει η επιχορήγηση από το κράτος και τις εταιρείες-χορηγούς) που δεν έχουν χρόνο να ασχοληθούν. Που είναι τώρα ο κ. Ευθυμιόπουλος, πρώην υφυπουργός περιβάλλοντος της κυβέρνησης Σημίτη και για κάποια χρόνια πριν, πρόεδρος της Ελληνικής Greenpeace (τυχαίο;). Που να είναι άραγε οι πλούσιες κυρίες της WWF που είναι τόσο ευαίσθητες για τα ζώα αλλά για τους συνανθρώπους τους βάζουν νερό στο κρασί τους; Η αλήθεια λοιπόν είναι ότι η WWF έχει βοηθήσει τις τοπικές επιτροπές αγώνα μόνο σε νομικά ζητήματα, ενώ η Greenpeace ασχολήθηκε (να βγάλει και πάλι μια διφορούμενη ανακοίνωση) αφότου τα ξένα της παραρτήματα καταδίκασαν το ατύχημα που συνέβη πριν λίγο

καιρό στη Φινλανδία, όπου μια εγκατάσταση εξόρυξης και επεξεργασίας χρυσού προκάλεσε τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή. Πρόκειται για την ίδια εγκατάσταση, την οποία στελέχη του ΥΠΕΚΑ (Υπουργείο Περιβάλλοντος), πριν το ατύχημα, είχαν προβάλει ως πρότυπο παράδειγμα για να πείσουν για την ακινδυνότητα του αντίστοιχου έργου στις Σκουριές. Τώρα τι έχουν να πουν όλοι αυτοί που θεωρούν υπερβολικές τις αντιδράσεις όσων εναντιώνονται στα μεταλλεία χρυσού στις Σκουριές ή όσοι κατηγορούν τους αντιρρησίες ότι δεν θέλουν την ανάπτυξη της χώρας;

Υπάρχει και κάτι τελευταίο. Το κερασάκι στην τούρτα. Ο υπουργός που υπέγραψε την Έγκριση Περιβαλλοντικών Όρων για την εγκατάσταση των μεταλλείων χρυσού στις Σκουριές ήταν ο Γ. Παπακωνσταντίνου!!! Ναι, ο άνθρωπος των μνημονίων, ο Πασόκος που κατάφερε να κάνει ό,τι περνούσε από το χέρι του για να έρθει στην Ελλάδα η Τρόικα. Ναι, αυτός ο άσχετος. Αυτό νομίζω τα λέει όλα……

Λευτέρης Σ.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ – ΧΡΟΝΗΣ ΜΙΣΣΙΟΣ

Μου ζητήθηκε πριν από κάποιο διάστημα να γράψω ένα αφιέρωμα στο Χρόνη Μίσσιο. Μια εμβληματική μορφή της αριστεράς που οραματίστηκε το θρίαμβο του σοσιαλισμού, ίσως η φράση του, ¨ΔΕΝ ΚΑΤΑΦΕΡΑ ΝΑ ΑΛΛΑΞΩ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ, ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΩ ΟΥΤΕ ΣΕ ΑΥΤΟ ΝΑ ΜΕ ΑΛΛΑΞΕΙ" είναι αρκετή για να περιγράψει έναν άνθρωπο που μέχρι το τέλος της ζωής του έμεινε πιστός στις άξιες του. Αλλά ας πάρουμε τα γεγονότα λίγο από την αρχή.

Ο Χρόνης Μίσσιος γεννήθηκε στη Καβάλα το 1930, πέρασε τα παιδικά του χρόνια σε συνθήκες φτώχειας αρχικά στη γενέτειρά του και ύστερα στη Θεσσαλονίκη. Λόγω οικονομικών δυσκολιών δεν κατάφερε να τελειώσει ούτε το δημοτικό. Μετά την απελευθέρωση επιστρέφει, στη Θεσσαλονίκη και οργανώνεται στο Δημοκρατικό Στρατό Πόλεων. Το 1947, σε ηλικία μόλις 17 ετών, συλλαμβάνεται, βασανίζεται και καταδικάζεται σε θάνατο. Γλίτωσε το θάνατο λόγω ενός τυχαίου γεγονότος. Έκτοτε, μέχρι το 1973, όπου του δόθηκε χάρη από τον Παπαδόπουλο, πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του σε φυλακή και εξορία, όπου έμαθε γραφή και ανάγνωση. Στο διάστημα 1962 και 1967, συμμετείχε στη νεολαία της Ε.Δ.Α. και ήταν ένα από τα ιδρυτικά μέλη του ΠΑΜ.

Ο λόγος που πολλοί άνθρωποι τον θυμούνται είναι το συγγραφικό του έργο. Στο χώρο της λογοτεχνίας εμφανίστηκε σε σχετικά μεγάλη ηλικία, το 1985, με το βιβλίο "Καλά εσύ σκοτώθηκες νωρίς ", ένα αυτοβιογραφικό κείμενο με έντονο πολιτικό λόγο που τον καθιέρωσε ως συγγραφέα στη συνείδηση κριτικής και κοινού. Προσπάθησε με το έργο του αυτό, να αποτυπώσει την τραγική πολιτική του εμπειρία σε λογοτεχνικό έργο. Κατήγγειλε τα βασανιστήρια και τους βασανιστές, όσο και τους κομματικούς γραφειοκράτες της αριστεράς και το δογματισμό τους. Τη μεγάλη ανταπόκριση που βρήκε το πρώτο του βιβλίο ακολούθησε και το δεύτερο σε σειρά με τίτλο "Χαμογέλα, ρε... τι σου ζητάνε;". Στα επόμενα βιβλία του, ο Μίσσιος διατήρησε τη θερμότητα των αισθημάτων του, προσπαθώντας να μεταδώσει ένα ανθρωπιστικό μήνυμα για έναν καλύτερο και πιο δίκαιο κόσμο χωρίς κάποιο ιδεολογικό προπέτασμα: από το "Τα κεραμίδια στάζουν" (1991) έως το "Το κλειδί είναι κάτω από το γεράνι" (1996) και "Ντομάτα με γεύση μπανάνας"(2001). Τα έργα του Μίσσιου, παρά τον σκληρό κόσμο που απεικονίζουν, δεν χάνουν ποτέ την αισιοδοξία και την πίστη τους στις δημιουργικές δυνάμεις του ανθρώπου, ο όποιος είναι ικανός υπό συνθήκες ελευθερίας να ζήσει σε μια δημοκρατία που θα εγγυάται τόσο τα ατομικά δικαιώματα, όσο και την ευδαιμονία της κοινότητας.

Ο λαϊκός τρόπος γραφής του και το ανοιχτό του πνεύμα, τον έκαναν αγαπητό όχι μόνο στον κόσμο της αριστεράς, αλλά και ευρύτερα. Επιπροσθέτως, μεγάλη ήταν η συμβολή του σε κινήματα της οικολογίας, ενώ παρουσίασε τηλεοπτικές εκπομπές με θεματολογία την ελληνική πανίδα, έβρισκε στην οικολογία και στα εναλλακτικά δίκτυα κοινωνικής οργάνωσης τη μόνη βιώσιμη ελπίδα απέναντι στον "χρηματιστικό ιμπεριαλισμό" που σαρώνει τον πλανήτη. Πήρε επίσης θέση σχολιάζοντας την σημερινή κατάσταση στην Ελλάδα, αλλά και στον υπόλοιπο κόσμο. Παρομοίασε την

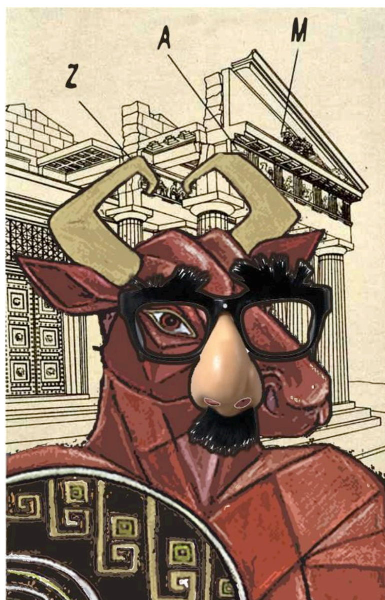
κοινωνία που ζούμε σαν έναν οργανισμό που έχει πάθει εγκεφαλικό και είναι ανήμπορη να αντιδράσει και να αντισταθεί. Στην τελευταία του συνέντευξη χαρακτήρισε το σύστημα που μας περιβάλλει ως παράλογο, αφύσικο και παραπλανητικό.

Ο μεγάλος διανοητής που άκουγε στο όνομα Χρόνης Μίσσιος πέθανε στις 20 Νοεμβρίου του 2012 αφήνοντας μια κοινωνία τόσο ανήμπορη, όσο ανήμπορο τον άφησε και μάχη του με τον καρκίνο…

Με σεβασμό, Σκηνοθέτης

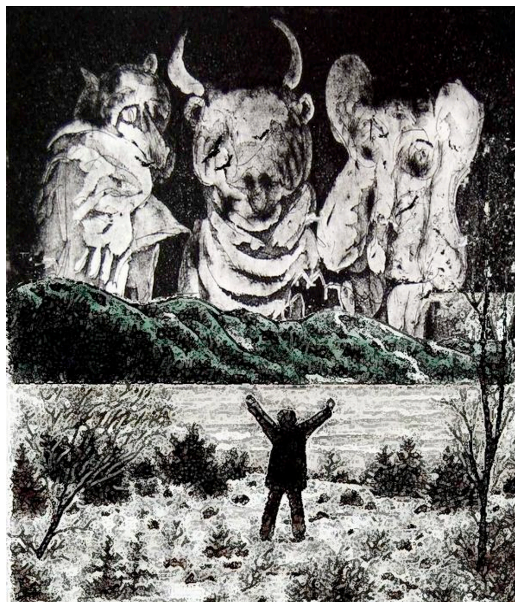
Μέρος Τέταρτο ANTI-ZAM ART

 ΠΕΙΡΑΓΜΕΝΑ ΖΑΜΙΣΤΙΚΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ & ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ του Saltibag ή Armdeco

Το ΖΑΜ μετατρέπει την πολιτική, ιδεολογική και καλλιτεχνική ταυτότητα σε κάτι που μοιάζει με μαχόμενη αναπηρία: είμαστε ντανταϊστές όπως ο άλλος είναι κουτσός ή τυφλός, και φυσικό είναι να διεκδικούμε το δικαίωμά μας στην ύπαρξη, ασχέτως από το αποτέλεσμα για τη δημόσια “αισθητική”. Είμαστε ο Καιάδας στον οποίο ρίχνονται οι αρτιμελείς του γούστου, βάραθρο υπερηρώων, στο οποίο επικρατούν συνθήκες μειωμένης βαρύτητας για το ταλέντο, τη δεξιοτεχνία, και την εξωτερική εμφάνιση. Κι έτσι έχουμε γίνει πιο Λακωνικοί κι από τους Λακεδαιμόνιους, καθώς υπερταυτιζόμαστε με το νεκρό, απορριφθέν στη γέννα, κωφάλαλο Σπαρτιατόπουλο. Ζούμε κάτω από το όριο της αισθητικής φτώχειας εδώ και δεκαετίες και με την τέχνη μας θέλουμε αυτό ακριβώς να εκφράσουμε. Είμαστε το Τάμα του Τριεθνούς, του Ευρωπαϊκού Νότου, του Αφρικανικού Βορρά και της Ασιατικής Δύσης.

Ως δυτικοκρητικός ζαμίστας, με τα ψευδώνυμα Saltibag, Arm Deco και ως μεταμφιεσμένος γυψοΜινώταυρος, αντιμπορχεσιανός Αστέριος, Αστέριος θριαμβεύων, καταβροχθίζων τα άνθη των υποκουλτούρων, είμαι υπεύθυνος για ένα σωρό ψηφιακά κολασμένα κολλάζ, τα οποία θέλησαν να δείξουν την αμετροέπεια, τη διεγερμένη μαλθακότητα και τη βαθιά πνευματική, ψυχολογική και προσωπική κρίση του σύγχρονου Έλληνα. Επίσης για την πιο επική ίσως καλλιτεχνική performance / αναμέτρηση στην ιστορία της ελληνικής υποκουλτούρας, αυτής ανάμεσα σε μένα το Μινώταυρο και στον μέγα Λυκάνθρωπο του ελλαδικού λούμπενγκράουντ στη μαρμαρένια αλάνα του Νοσότρος, στην οποία ανέλαβα το ρόλο του Χάρου κλέβοντας την παράσταση από το Διγενή για περίπου 15 λεπτά δόξας. Επίσης για ένα τραγούδι (“κτίρια”) άτυπο τρίμπιουτ στους Αϊνστύρτσεντε Νοϊμπάουτεν που γράφτηκε έναν αξιομνημόνευτο χειμώνα μαζί με έναν απολύτως αξιομνημόνευτο άνθρωπο, τον Ληστή, που μας άφησε τόσο μα τόσο νωρίς. Επίσης για το μικρό λογότυπο με το Μινώταυρο και το ουρητήριο του Μαρσέλ Ντυσάν που κοσμεί διάφορες παρουσίες του ΖΑΜ.

- γλακάτε, για θα χαθούμε!
- μη βιάζεστε, ανάθεμά σας!

Αξίζει να πούμε πολλά για το ΖΑΜ ως τώρα και τον προσωπικό μόχθο των πρωτεργατών του, αλλά ίσως αξίζει ακόμη περισσότερο να γίνει ο καθένας από μας ΖΑΜΙΣΤΑΣ ειδικά στην εποχή που ζούμε, εποχή που δεν έχει ευτυχώς Ολυμπιακούς Αγώνες, αλλά που ο καθένας από μας θα χρειαστεί να σκεφτεί πώς να νικήσει την υστέρηση, την ήττα, το φόβο. Έχει έρθει η ώρα του ΖΑΜ και η κρίση είναι η ευκαιρία μας, ευκαιρία για τραγούδια σκοτεινών καιρών, πικρά τραγούδια. Θα χρειαστεί να εκδικηθούμε με όλη τη δύναμη της συγγνώμη μας τους personal trainers της ηθικής μας ένδειας. Αν οι ελπίδες γλύφουν τα χαμένα όνειρα όπως τα ξερόχορτα ένα ερείπιο, ας γίνουμε όλοι αρχιτέκτονες τοπίου, παλαιοημερολογίτες της δικής μας, κοντινής αβαντγκάρντ, ψυχολογικοί εκτελωνιστές της λάθρας απελπισίας μας και εθελοντές ghostbusters της κυρίαρχης αισθητικής. Ας γίνουμε όλοι μια γροθιά. Εμείς σε θέλουμε. Εσύ;

Ζήτω ο John Henry!
ΖΑΜ και στον 22ο αιώνα!
Viva ZAM viva DADA viva LA VIDA!
Es lebe die Weste Kreta!

Σαν όνειρο στον ύπνο σου το βαθύ,

σαν μια κραυγή από το υποσυνείδητό σου,

το εγκαταλελειμμένο σου εγώ. Άκουσες φωνές.

Που στην αρχή δεν τις πίστεψες,

μιας και πάντα έμπλεκες την πραγματικότητα με την αρρωστημένη σου φαντασία.

Φωνές που σου έλεγαν πως όλη σου τη ζωή την έζησες μέσα στις πλάνες.

Τα απατηλά όνειρά σου που δεν κατάφερες να τα πραγματοποιήσεις,

τον εαυτό σου που δεν κατάφερες στο ελάχιστο να αναπτύξεις.

Το ξέρω πώς είχες όνειρα πολλά, ήθελες να κάνεις πράγματα στη μίζερη ζωή σου,

μα κατέληξες μόνος και δυστυχισμένος,

χωρίς να μπορείς με κανέναν να μοιραστείς τις σκέψεις σου,

νικημένος από τις ανασφάλειές σου.

Λοιπόν κλείσε τα μάτια σου και αναρωτήσου πριν φύγεις.

Τι ήταν όλα αυτά που ονειρευόσουν να κάνεις.

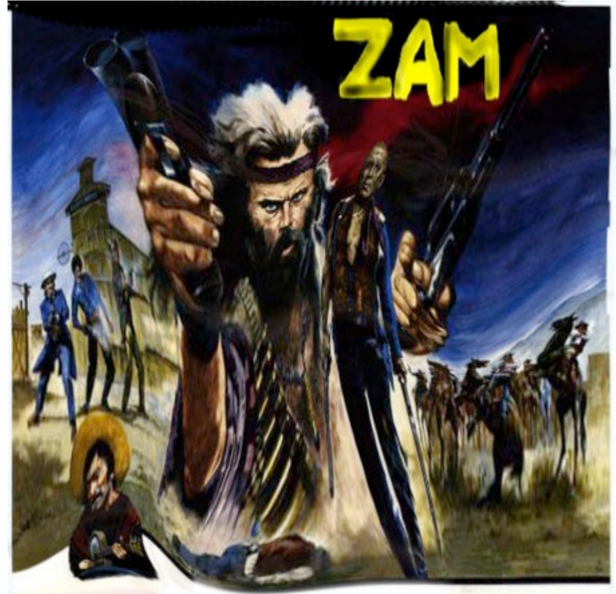
Σήκω ούρλιαξε δυνατά, μα μοναχά μην κλάψεις.

Έστω αυτές τις τελευταίες σου στιγμές πίστεψε πως είσαι δυνατός

και μην αφήσεις τη ζωή σου άλλο χωρίς εσένα…

Με σεβασμό, Zero…

ZAM Μουσική Συλλογή Vol.3 – The Keoma Collection

Η συλλογή κυκλοφόρησε τον Ιανουάριο του 2007. Ο λόγος που την παρουσιάζουμε είναι γιατί περιέχει το τραγούδι ενός ανθρώπου που δε βρίσκεται πια στη ζωή. Μιλάμε για τον Χανιώτη Γιάννη, τον «Ληστή», τον Γιάννη τον Κτιστάκη. Αυτοκτόνησε όπως χιλιάδες συνάνθρωποί μας μην αντέχοντας την επίθεση του κεφαλαίου στη ζωή τους. Λάτρης της αρχιτεκτονικής, της μουσικής του Ξενάκη, του ποδηλάτου, υπήρξε αντιεξουσιαστής και επαναστάτης και θα τον θυμόμαστε όλοι σαν το παιδί με το χαμόγελο. Σε κάποια περίοδο υπήρξε μέλος του ZAM. Στη συλλογή συμμετέχει με το τραγούδι «Κτίρια» σαν Sinai Sikanex σε συνεργασία με τον Saltibag, σε ένα τραγούδι που παραμπέπει έντοντα σε Neubauten!

Τη συλλογή μπορείτε να την «κατεβάσετε» ακολουθώντας το παρακάτω link:
http://www.mediafire.com/?f1vk6sr4285r4k8

Varate Violintzides

Συστήνονται ανεπιφύλακτα. Από τα πρώτα μέλη του ZAM, γκρουπ που συνδυάζει υπέροχα το σατυρικό στίχο, το punk, το industrial και το ελληνικό ροκ! Υπάρχουν περίπου μία δεκαετία και έχουν δώσει αρκετές συναυλίες.

Εδώ μπορείτε να ακούσετε το καλύτερό τους τραγούδι, τον «Ύμνο στο Χάος».

Απολαύστε το χάος…

http://www.youtube.com/watch?v=WX72aT_DupE

Μέρος Πέμπτο

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΜΕΤΡ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

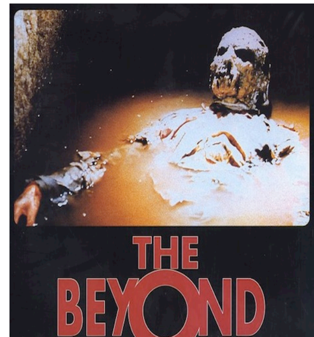
KILL BABY, KILL (OPERAZIONE PAURA aka Operation Fear)

Ο **Mario Bava** σε αυτήν την ταινία σκηνοθετεί μία εκπληκτική γοτθική ατμόσφαιρα σε ένα απομονωμένο χωριό που στοιχειώνεται από ένα κρυφό μυστικό. Ο επιθεωρητής Κρούγκερ, άνθρωπος της λογικής, αναλαμβάνει να ερευνήσει τους φόνους που καλύπτονται από ένα ανεξήγητο πέπλο . Οι χωρικοί προσπαθούν να αντιμετωπίσουν με ξόρκια το κακό, αλλά ο ορθολογισμός του Κρούγκερ θα τον οδηγήσει στην ανακάλυψη της αιτίας, κάτι που θα τον βάλει σε περιπέτειες. Δύο πράγματα κάνουν ξεχωριστή αυτή την ταινία. Η μεταφορά ονειρικών εμπειριών στη οθόνη και ο συνδυασμός τρόμου και ρομαντισμού. Επίσης το γέλιο της μικρής Μελίσσα προκαλεί ανατριχίλες.

THE BEYOND (SEVEN DOORS OF DEATH aka Η Έβδομη Πύλη της Κολάσεως)

Μια πολύ σκληρή ταινία. Ο **Lucio Fulci** δεν αστειεύεται και το δείχνει από την εναρκτήρια σκηνή. Η ταινία πραγματεύεται τον σατανισμό, τις προφητείες του βιβλίου του εωσφόρου και τη μαγεία. Η ιστορία διαδραματίζεται σε ένα ξενοδοχείο το οποίο είναι κτισμένο πάνω σε μία από τις επτά πύλες τις κολάσεως. Η καημένη η κληρονόμος αυτού του κτιρίου προσπαθεί να το ανακαινίσει. Το μόνο που θα καταφέρει όμως είναι να ξυπνήσει τα πνεύματα του κακού. Ο Fulci δεν αρκείται σε κλασσικές σκηνές τρόμου αλλά τις ανεβάζει ένα επίπεδο παραπάνω εμπλουτίζοντάς τες με ευρηματικά gore στοιχεία. Ακόμα και ζόμπι χωράνε σε αυτή την ταινία. Ο απόλυτος θρίαμβος του κακού πάνω στη γη.

SUSPIRIA

Το Suspiria είναι μια ταινία τρόμου που θεωρείται σήμερα κλασσική και μία από τις καλύτερες του **Dario Argento**. Η μουσική των επίσης ιταλών ρόκερς Goblin πρωταγωνιστεί, δίνοντας ιδιαίτερη χροιά στα τεκτενόμενα: Μια νεαρή αμερικάνα φθάνει σε μια σχολή χορού στη Γερμανία. Η υποδοχή όμως που τις επιφυλάσσουν δεν είναι όπως τη φαντάζεται. Μια σειρά από μυστήρια γεγονότα οδηγούν την πρωταγωνίστρια να αναζητήσει την αλήθεια. Θα νικήσει το φόβο και θα αναμετρηθεί με την πηγή του κακού. Η Μπαρόκ αισθητική είναι όλα τα λεφτά. Σκηνοθεσία έργο τέχνης.

Λευτέρης Σ.

ΝΑΡΑΧΙΑ

Περιοδικό που έβγαινε πριν πολλά χρόνια στη Μυτιλήνη. Μεταξύ των συντακτών του υπήρξαν και κάποιοι τωρινοί συντάκτες του Z ero Geographic. Το περιοδικό αυτό βγήκε τις χρονιές 1999-2002 σε έντεκα αντίτυπα. Για την ιστορία, ήταν το πρώτο αντιεξουσιαστικό περιοδικό που βγήκε στο νησί . Παράλληλα με την έκδοση του περιοδικού, οι συντάκτες του βοήθησαν στη δημιουργία του **Ανεξάρτητου φοιτητικού σταθμού** της Μυτιλήνης που έγραψε τότε τη δική του ιστορία... και συνεχίζει να υπάρχει ακόμα και σήμερα. Μια μικρή παρένθεση όμως: Ένας Μυτιληνιός σύντροφος που μας βοήθησε τότε αρκετά σε όλα αυτά, δυστυχώς έδωσε τέλος στη ζωή του πρόσφατα...

Μπορείτε να διαβάσετε το τεύχος 6 εδώ http://archive.eutopia.gr/archive/item/86

και το 10 http://www.mediafire.com/view/?8krxs5ilxdpzj0q

ΕΚΤΟΡΑΣ

ΤΙΜΕΣ ΚΟΣΤΟΥΣ ΓΙΑΤΙ ΚΛΕΙΝΟΥΜΕ

Ντοκιμαντέρ του Μιχάλη Αγραφιώτη (ο συντάκτης του πολύ καλού ARTU,GR). Πολύ καλή προσπάθεια από τη Θεσσαλονίκη από έναν άνθρωπο που μας έχει συνηθίσει στην ποιότητα!

Δείτε το εδώ http://www.youtube.com/watch?v=WpROCGfRzQo

ΛΥΚΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΝΥΧΤΕΡΙΔΕΣ + ΚΑΤΣΑΡΙΔΕΣ #1 ZINE

Ποιοτικό και σκοτεινό Φανζίν για την γκόθικ κουλτούρα του 80-90 (με παρουσιάσεις γκρουπ,ταινιών κλπ). Διαβάστε το εδώ http://issuu.com/agniparaanoia/docs/batscockroach. Οι συντάκτες του φαίνεται να έχουν «κολλήσει» σε μία εποχή που το να είσαι εναλλακτικός σήμαινε επικίνδυνος και όχι όπως σήμερα που εναλλακτικό παραπέμπει στα κακορίζικα bar στο Γκάζι.

ΛΥΚΑΝΘΡΩΠΟΣ

CONVOY - ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ

Ξεκινώντας την αναφορά μου στο περιοδικό θά ΄θελα να επισημάνω ότι δεν το «έζησα» την εποχή της κυκλοφορίας του, δηλαδή δεκαετία 80 & 90, αλλά διαβάζοντας αρκετά τεύχη που έπεσαν τον τελευταίο καιρό στα χέρια μου. Με ξάφνιασε θετικά η

διορατικότητα των άρθρων του ειδικά όσον αφορά τις πολιτικές αναλύσεις του καιρού του. Ενδεικτικά αναφέρω την αμείλικτη κριτική στο ΠΑΣΟΚ την περίοδο που όλοι είχαν μεθύσει με τις ψευδο-σοσιαλιστικές υποσχέσεις του. Η θεματολογία των άρθρων κυμαίνεται από την αριστερά και την αναρχία έως ακόμη και την άμεση δημοκρατία!! Τα άρθρα πλαισιώνονταν ωστόσο και από σκίτσα, κόμικ ιστορίες, κολλάζ ακόμα και ποίηση δίνοντας ένα χαρακτήρα ποιο διευρυμένο από ένα απλό περιοδικό. Είναι τουλάχιστον εκπληκτικό ότι το Κονβόι φιλοξενούσε και άρθρα από ανθρώπους που ήταν στις φυλακές και από ό,τι φαίνεται είχε μεγάλη απήχηση και μέσα στους χώρους των φυλακών. Τέλος θα αναφέρω ότι κάποια μέλη της συντακτικής επιτροπής του Κονβόι διώκονταν από την αστυνομία για γελοίους λόγους κάτι που υποδεικνύει ότι υπήρξε ένα fanzine που «ενοχλούσε» την εξουσία.

ΚΙΝΕΖΟΣ

Zero Geographic Vol.4

Περιέχει:

1. Φρίντριχ Νίτσε και οι αναρχικοί του επίγονοι
2. Σπαγκέτι γουέστερν

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/download.php?t7553mr7727371h

Zero Geographic Vol.5

Περιέχει:

1. Αιρετικοί διανοούμενοι και η συνεισφορά τους στον αναρχισμό
2. Θεωρίες Εξάρτησης
3. Αντι-τέχνη του ΖΑΜ – «Κινέζικη» Ποίηση και μουσική

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/download.php?4tn7zy5tac91zmu

Zero Geographic Vol.6

Περιέχει:

1. Ευέλικτη παραγωγη-Άτυπη εργασια, Ευέλικτη διακυβέρνηση-Άτυπη δημοκρατία
2. Δυστοπία και Τιμωρία
3. Αντι-τέχνη του ΖΑΜ

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/?7lam2pfu7x8a04e

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

Zero Geographic Vol.7

Περιέχει:

1. Θρησκεία και Εξέγερση
2. Συνέντευξη Συνθετικών
3. Αντι-τέχνη του Z.A.M.
4. Βιβλιοπαρουσίαση

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/view/?qmbcrkpx3n1zpll

Zero Geographic Vol.8

Περιέχει:

1. Ουτοπικοί Σοσιαλιστές
2. Η Επίδραση της Αναρχικής Ιδεολογίας στο Κίνημα του Ντανταϊσμού
3. Δυστοπία 3o Αφιερωμα
4. Αντι-τέχνη του Z.A.M.
5. Βιβλιοπαρουσίαση

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/view/?3v9rnn7z25j6ojj

Zero Geographic Vol.9

Περιέχει:

1. Δυστοπία και Νεοφιλελευθερισμός
2. Αγκούστο Σαντίνο
3. Αντι-τέχνη του Z.A.M.
4. Παρουσίαση Βιβλίων και Εντύπων

ZERΦ ARTISTIC
MΦVEMENT